ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΤΗ 31 ΜΑΪΟΥ 1965	ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ	ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 103

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 4476

Περὶ προσθέτου παρὰ τῷ ΙΚΑ προαιρετικῆς ἀσφαλίσεως καὶ ἄλλων τινῶν μεταρρυθμίσεων τῆς περὶ ΙΚΑ νομοθεσίας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀποφασίζομεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον 1.

1. Συνιστᾶται παρὰ τῷ ΙΚΑ ἴδιος λογαριασμὸς προαιρετικῆς ἀσφαλίσεως τῶν παρ' αὐτῷ ἠσφαλισμένων διὰ τὸν κλάδον ἀναπηρίας, γήρατος καὶ θανάτου, ὑπὸ τὸν τίτλον «Λογαριασμὸς Προσθέτου Ἀσφαλίσεως».

Σκοπὸς τοῦ διὰ τοῦ παρόντος συνιστωμένου Λογαριασμοῦ εἶναι ἡ χορήγησις συμπληρωματικῆς ἢ καὶ αὐτοτελοῦς συντάξεως ἢ ἡ ἀπονομὴ τῆς ἐκ τῆς ὑποχρεωτικῆς ἀσφαλίσεως εἰς τὸ ΙΚΑ συντάξεως, πρὸ τῆς συμπληρώσεως τοῦ ἐν παρ. 1 καὶ 1α τοῦ ἄρθρου 28 Α.Ν. 1846)51, ὡς ἐτροποποιήθη μεταγενεστέρως, ὁρίου ἡλικίας.

Διὰ κανονισμοῦ θέλουν καθορισθῆ, βάσει ἀναλογιστικῆς μελέτης, αἱ καταβλητέαι ἀσφαλιστικαὶ εἰσφοραί, αἱ χορηγητέαι πρόσθετοι παροχαί, ὡς καὶ τὸ μειωμένον ὅριον ἡλικίας. Διὰ τοῦ αὐτοῦ Κανονισμοῦ ὁρισθήσεται πᾶσα σχετικὴ λεπτομέρεια διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς διὰ τοῦ παρόντος ἄρθρου θεσπιζομένης προσθέτου ἀσφαλίσεως, βάσει πάντως τῶν ὑπὸ τῶν ἀκολούθων διατάξεων τιθεμένων ὅρων καὶ προϋποθέσεων.

2. Δικαίωμα προσθέτου ἀσφαλίσεως ἔχει πᾶς ἠσφαλισμένος εἰς τὸ ΙΚΑ. Τὸ δικαίωμα προσθέτου ἀσφαλίσεως κέκτηται ὁ ἐνδιαφερόμενος καὶ μετὰ τὴν διακοπὴν τῆς ὑποχρεωτικῆς ἀσφαλίσεως ἢ τῆς τυχὸν κατὰ τὸ ἄρθρον 41 τοῦ Α.Ν. 1846) 1951 προαιρετικῆς τοιαύτης, ἐντὸς ἔτους ἀπὸ τῆς διακοπῆς ταύτης.

3. Διὰ συμβάσεως συναπτομένης μεταξὺ ΙΚΑ καὶ ἐργοδότου δύναται νὰ ἀναλαμβάνεται ὑπὸ τοῦ τελευταίου ἡ ὑποχρέωσις καταβολῆς εἰσφορῶν προσθέτου ἀσφαλίσεως διὰ τοὺς παρ' αὐτῷ ἀπασχολουμένους ἠσφαλισμένους. Προκειμένου περὶ τοῦ Δημοσίου, τῶν Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου Δικαίου καὶ τῶν Ὀργανισμῶν Κοινῆς Ὠφελείας, ἡ τοιαύτη ὑποχρέωσις δὲν δύναται νὰ ἀναλαμβάνεται ἄνευ εἰδικῆς διατάξεως Νόμου.

Ἡ καταβλητέα εἰσφορὰ ὁρίζεται εἰς πάγιον κατὰ μῆνα ποσὸν δι' ἑκάστην τῶν διὰ τοῦ Κανονισμοῦ ὁρισθησομένων ἀσφαλιστικῶν κλάσεων προσθέτου ἀσφαλίσεως, ἀνεξαρτήτως τῶν ἰσχυουσῶν διὰ τὴν ὑποχρεωτικὴν ἀσφάλισιν τοιούτων.

Ὁ ἠσφαλισμένος δύναται νὰ ἐπιλέξῃ τὴν ἀσφαλιστικὴν κλάσιν βάσει τῆς ὁποίας θὰ καταβάλλῃ τὴν εἰσφοράν, ἢ καὶ νὰ μεταβάλλῃ ταύτην.

4. Διὰ τὴν χορήγησιν τῶν παροχῶν προσθέτου ἀσφαλίσεως ἀρκεῖ ἡ ἐπαλήθευσις ἑνὸς τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 28 Α. Ν. 1846)1951, ὡς ἐτροποποιήθη μεταγενεστέρως, ἀσφαλιστικῶν κινδύνων γήρατος, ἀναπηρίας καὶ θανάτου, μὴ ἀπαιτουμένων τῶν ἐν τῷ αὐτῷ ἄρθρῳ ὁριζομένων χρονικῶν προϋποθέσεων καὶ ἀνεξαρτήτως τῆς ὑπάρξεως ἢ μὴ δικαιώματος συντάξεως λόγῳ τῆς ὑποχρεωτικῆς ἀσφαλίσεως.

Εἰς ἣν περίπτωσιν ἡ πρόσθετος ἀσφάλισις ἀφορᾷ τὴν χορήγησιν συντάξεως πρὸ τῆς συμπληρώσεως τοῦ κατὰ τὰς οἰκείας διατάξεις ἰσχύοντος ὁρίου ἡλικίας, ἀρκεῖ ἡ συμπλήρωσις τοῦ κατὰ τὸν Κανονισμὸν ὁρισθησομένου ὁρίου ἡλικίας.

5. Ἡ χορηγητέα βάσει τῆς κατὰ τ' ἀνωτέρω προσθέτου ἀσφαλίσεως, σύνταξις, ὑπολογίζεται λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν ἀφ' ἑνὸς τῆς ἀσφαλιστικῆς κλάσεως βάσει τῆς ὁποίας κατεβλήθησαν εἰσφοραὶ καὶ ἀφ' ἑτέρου τῆς ἡλικίας τοῦ ἠσφαλισμένου κατὰ τὸν χρόνον καταβολῆς ταύτης.

Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ὁρίζονται ὁμάδες ἡλικίας, καθοριζομένου ποσοστοῦ ἐπὶ τῶν ἐτησίων εἰσφορῶν, ὑψηλοτέρου διὰ τὰς νεωτέρας ἡλικίας καὶ χαμηλοτέρου διὰ τὰς μεγαλυτέρας.

Τὸ ἐτήσιον ποσὸν τῆς συντάξεως ἀποτελεῖται ἀπὸ τὸ ἄθροισμα τῶν κατὰ τ' ἀνωτέρω ὁριζομένων ποσοστῶν ἐπὶ τῆς καθ' ἕκαστον ἔτος εἰσφορᾶς τοῦ ἠσφαλισμένου.

6. Εἰς ἣν περίπτωσιν ὁ δικαιοῦχος λόγῳ προσθέτου ἀσφαλίσεως δὲν πληροῖ τὰς κατὰ νόμον χρονικὰς προϋποθέσεις διὰ τὴν ἀπονομὴν συντάξεως ἐκ τῆς ὑποχρεωτικῆς ἀσφαλίσεως, δύναται νὰ ζητήσῃ ὅπως καταβληθῇ εἰς αὐτόν, ἀντὶ τῆς κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον μηνιαίας παροχῆς, ἐφ' ἅπαξ ποσὸν ἀνάλογον πρὸς τὴν ἀξίαν τῶν χορηγητέων παροχῶν.

7. Εἰσφοραὶ προσθέτου ἀσφαλίσεως καταβαλλόμεναι μετὰ τὴν ἐπέλευσιν τῆς ἀναπηρίας ὑπολογίζονται μόνον εἰς τὰς περιπτώσεις γήρατος καὶ θανάτου.

Ἄρθρον 2.

1. Τὸ ὑπὸ στοιχεῖον α' ἐδάφιον τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Α.Ν. 1846)51 τροποποιεῖται ὡς ἀκολούθως:

«α) Τὰ πρόσωπα τὰ ὁποῖα ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς χώρας παρέχουν κατὰ κύριον ἐπάγγελμα ἐξηρτημένην ἐργασίαν ἔναντι ἀμοιβῆς, ὡς τοιαύτης νοουμένης καὶ τῆς παρεχομένης διὰ λογαριασμὸν Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου Δικαίου ἀδιαφόρως νομικῆς φύσεως τῆς σχέσεως (δημοσίου ἢ ἰδιωτικοῦ δικαίου).

Ἡ ἔννοια τοῦ κυρίου ἐπαγγέλματος δὲν ἀποκλείει τὴν ἀσφάλισιν προσώπων μὲ μειωμένην ἀπασχόλησιν ἐφ' ὅσον δὲν ἔχουν ἄλλην κυρίαν πηγὴν βιοπορισμοῦ.

Ἐπὶ δυσχεροῦς διακρίσεως ἐξηρτημένης ἢ μὴ ἐργασίας, ἢ τοῦ κυρίου ἢ μὴ ἐπαγγέλματος προσώπου τινός, τοῦτο θεωρεῖται ὡς ὑπαγόμενον εἰς τὴν ἀσφάλισιν.

Κατ' ἐξαίρεσιν πρόσωπα παρέχοντα ἐργασίαν ἐκτὸς τῶν ὁρίων τῆς χώρας κατὰ κύριον ἐπάγγελμα ἔναντι ἀμοιβῆς πρὸς ἐργοδότην ἐδρεύοντα ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς χώρας, δύνανται κατὰ τὰς διατάξεις Κανονισμοῦ νὰ ὑπάγωνται εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ ΙΚΑ δι' ἅπαντας τοὺς Κλάδους αὐτῆς ἢ διά τινας ἢ διά τινα μόνον ἐξ αὐτῶν ἐφ' ὅσον ὑπῆρξαν ἤδη ἠσφαλισμένα παρὰ τῷ ΙΚΑ ἀνεξαρτήτως δὲ τούτου ἐφ' ὅσον κέκτηνται τὴν Ἑλληνικὴν ὑπηκοότητα.

Ἡ κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἀσφάλισις δὲν χωρεῖ ἐὰν διὰ τὰ πρόσωπα ταῦτα ἔχουν ἐφαρμογὴν αἱ διατάξεις Διεθνοῦς Συμβάσεως Κοινωνικῆς Ἀσφαλίσεως μεταξὺ τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος καὶ ἑτέρας χώρας ἢ ἑτέρων χωρῶν.

Διὰ Κανονισμοῦ θέλουν καθορισθῆ οἱ ὅροι καὶ αἱ προϋποθέσεις, ὑφ' ἃς πρόσωπα παρέχοντα ἐργασίαν διὰ λογαριασμὸν πλειόνων τῆς μιᾶς ἐπιχειρήσεων ἢ ἐκμεταλλεύσεων ὑπάγονται εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ παρόντος Νόμου.

2. Ἐν τέλει τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Α.Ν. 1846)51 προστίθεται ἐδάφιον ὑπὸ στοιχεῖον ε' ἔχον οὕτω:

ε) Οἱ ἐμπειρογνώμονες καπνοῦ (καπνομεσῖται) ἐφ' ὅσον δὲν ὑπάγονται εἰς τὴν ἀσφάλισιν ἑτέρου φορέως κυρίας ἀσφαλίσεως.

Ἄρθρον 3.

1. Εἰς τὴν παράγρ. 3 τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Α.Ν. 1846)1951 προστίθεται ἐδάφιον ἔχον οὕτω:

«Ὡς συνταξιοῦχοι λόγῳ ἀναπηρίας νοοῦνται καὶ οἱ λαμβάνοντες σύνταξιν μερικῆς ἀναπηρίας βάσει τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος».

2. Ἡ ἀληθὴς ἔννοια τῆς διατάξεως τοῦ ἐδαφίου γ' τῆς παρ. 5 τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Α.Ν. 1846)51, ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 40 τοῦ Ν. Δ. 2698)53 εἶναι ὅτι εἰς τὰς οἰκοδομικὰς ἐργασίας, περὶ ὧν ἡ διάταξις αὕτη, δὲν περιλαμβάνονται αἱ ξυλουργικαὶ (οἷον κατασκευὴ καὶ τοποθέτησις κουφωμάτων, καὶ ἐρμαρίων, σιδηρουργικαί, ὑδραυλικαὶ (περιλαμβανομένων καὶ τῆς κεντρικῆς θερμάνσεως, ἀποχετεύσεως καὶ ἐγκαταστάσεων κλιματισμοῦ, διακοσμητικαὶ καὶ γύψιναι καὶ λοιπαὶ διακοσμήσεις), ἠλεκτρολογικαί, μαρμαρικαὶ καὶ μηχανολογικαὶ ἐν γένει (περιλαμβανομένης καὶ τῆς ἐγκαταστάσεως ἀνελκυστήρων καὶ τῶν πάσης φύσεως μηχανημάτων), ἐργασίαι.

Ἄρθρον 4.

Ἡ παρ. 4 τοῦ ἄρθρ. 25 τοῦ Α.Ν. 1846)1951, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«4. Ὡς ἡμερήσιος μισθὸς διὰ τὴν κατάταξιν τῶν ἠσφαλισμένων εἰς ἀσφαλιστικὰς κλάσεις νοοῦνται αἱ πάσης φύσεως ἀποδοχαὶ τούτων εἰς χρῆμα καὶ εἰς εἶδος, τῶν τελευταίων τούτων ἀποτιμωμένων εἰς χρῆμα δι' ἀποφάσεως τοῦ Δ.Σ. τοῦ ΙΚΑ.

Ὡς ἀποδοχαὶ νοοῦνται αἱ πάσης φύσεως παροχαὶ τοῦ ἐργοδότου πρὸς τὸν ἠσφαλισμένον, πλὴν ὡρισμένων ἐκτάκτων παροχῶν κοινωνικοῦ χαρακτῆρος, ὁρισθησομένων διὰ Κανονισμοῦ».

Τὰ δῶρα λόγῳ ἑορτῶν Χριστουγέννων καὶ Πάσχα ὡς καὶ τὸ ἐπίδομα ἀδείας ὑπόκεινται εἰς εἰσφορὰν αὐτοτελῶς μέχρι τοῦ ποσοῦ πάντως τοῦ τεκμαρτοῦ ἡμερομισθίου τῆς ἀνωτάτης κατὰ τὴν παρ. 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου μισθολογικῆς κλάσεως».

Ἄρθρον 5.

Ἡ παρ. 9 τοῦ ἄρθρ. 25 τοῦ Α.Ν. 1846)1951, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«9. Ὡς βάσις ὑπολογισμοῦ τῆς εἰσφορᾶς ὁρίζεται ἡ ἡμέρα ἐργασίας.

Δύναται διὰ Κανονισμοῦ νὰ καθορισθῆ ὡς χρονικὴ βάσις τῆς ἀσφαλίσεως ἡ ἑβδομάς, ἢ ὁ μήν, ἢ καὶ μακροτέρα χρονικὴ περίοδος, εἴτε γενικῶς εἴτε δι' ὡρισμένας κατηγορίας ἠσφαλισμένων, ὡς καὶ αἱ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἀναγκαῖαι λεπτομέρειαι σχετικῶς μὲ τὸν καθορισμὸν τοῦ χρόνου ἀσφαλίσεως διὰ τὴν ἀπόκτησιν δικαιώματος ἐπὶ τὰς παροχάς.

Ὡσαύτως διὰ Κανονισμοῦ δύναται, δι' ὡρισμένας κατηγορίας ἠσφαλισμένων μὴ ἐχόντων σταθερὸν ἐργοδότην ἢ ὑποαπασχολουμένων συνήθως ὡς ἐκ τῶν συνθηκῶν τῆς ἐργασίας των, νὰ καθορίζηται τεκμαρτὸς ἀριθμὸς ἡμερῶν ἐργασίας».

Ἄρθρον 6.

1. Εἰς τὴν παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 28 τοῦ Α. Ν. 1846)51, ὡς ἐτροποποιήθη προστίθεται ἐδάφιον τελευταῖον, ἔχον οὕτω:

«Ἐπιφυλασσομένης τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ πρώτου ἐδαφίου τῆς παρούσης παραγράφου, ἠσφαλισμένος τυχών, ἐπὶ διετίαν ἐπιδόματος ἀναπροσαρμογῆς, ἐφ' ὅσον ἐν συνεχείᾳ τῆς τοιαύτης ἐπιδοτήσεώς του, δὲν δύναται ὑπὸ τὰς προϋποθέσεις καὶ ὅρους τῶν προηγουμένων ἐδαφίων νὰ κερδίζῃ πλέον τοῦ ἡμίσεος ἐκείνου ὅπερ κερδίζει σωματικῶς καὶ πνευματικῶς ὑγιὴς ἄνθρωπος τῆς αὐτῆς μορφώσεως, δικαιοῦται συντάξεως μερικῆς ἀναπηρίας ἴσης πρὸς 75 ο)ο τῆς ἀναλογούσης συντάξεως.

2. Κυροῦνται ἀφ' ἧς ἴσχυσαν αἱ κάτωθι ἀποφάσεις τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐργασίας. Ἀπόφασις 73033)Ι.759)27.12.56. Συμφωνοῦμεν πρὸς τὴν ὑπ' ἀριθ. 2080)3.11.56 ἀπόφασιν τοῦ Διοικητικοῦ σας Συμβουλίου (Ι.Κ.Α.) ἐπὶ τῷ τέλει ὅπως ἠσφαλισμένοι σας τυχόντες ἐπιδόματος λόγῳ ἀναπροσαρμογῆς συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 28 παρ. 2 τοῦ Α. Ν. 1846)51 καὶ τῶν ὁποίων ἡ ἐπιδότησις ἔληξε μετὰ τὴν 1.9.56 λόγῳ ἐξαντλήσεως τῆς διετίας, ἐφ' ὅσον ἐξακολουθοῦν νὰ ἔχουν τὸν διὰ τὸ ὡς ἄνω ἐπίδομα ἀπαιτούμενον βαθμὸν ἀναπηρίας συνεχίζουν ἐπιδοτούμενοι, ἀφ' ἧς διεκόπη ἡ ἐπιδότησίς των ὡς ἐξῆς:

α) Ἐφ' ὅσον ὁ βαθμὸς τῆς ἀναπηρίας των ἀνέρχεται εἰς 33 ἕως 50 ο)ο λαμβάνουν ἐπίδομα ἴσον πρὸς τὰ 50 ο)ο τοῦ ἐπιδόματος ἀναπροσαρμογῆς, ὅπερ ἐλάμβανον.

β) Ἐφ' ὅσον ὁ βαθμὸς τῆς ἀναπηρίας των ἀνέρχεται εἰς 51 ἕως 66 ο)ο λαμβάνουν ἐπίδομα ἴσον πρὸς τὰ 75 ο)ο τοῦ ἐπιδόματος ἀναπροσαρμογῆς ὅπερ ἐλάμβανον.

Ὁ λαμβάνων ἐπίδομα κατὰ τ' ἀνωτέρω δύναται ν' ἀσκῇ αὐτοτελῆ ἢ ἐξηρτημένην ἀπασχόλησιν.

Ἐν περιπτώσει θανάτου ἠσφαλισμένου λαμβάνοντος ἐπίδομα δυνάμει τῆς παρούσης διατάξεως δὲν ἔχει ἐφαρμογὴν ἡ παρ. ὑ τοῦ ἄρθρου 28 περὶ συνταξιοδοτήσεως τῶν μελῶν οἰκογενείας ἐπιδοματούχου λόγῳ ἀναπροσαρμογῆς.

Οἱ ὡς ἄνω ἐπιδοτούμενοι καὶ τὰ μέλη οἰκογενείας αὐτῶν δικαιοῦνται κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐπιδοτήσεώς των ἀπασῶν τῶν εἰς εἶδος παροχῶν ἀσθενείας καὶ μητρότητος.

β) Ἀπόφασις 43839)Ι.286)10.6.63.

«Ἐπιδοτούμενοι λόγῳ ἀναπροσαρμογῆς, ὧν ἡ ἐπιδότησις, συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 28 παρ. 2 ἐδάφ. β' τοῦ Α. Ν. 1846)51, ἤρξατο μετὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ Ν. Δ. 4104)60 δικαιοῦνται, μετὰ τὴν λῆξιν τῆς ἐπιδοτήσεώς των καὶ μέχρι 30.4.64 εἰδικοῦ ἐπιδόματος ὑπὸ τὰς προϋποθέσεις καὶ ὅρους τῆς ὑπ' ἀριθ. 73033)56 ἀποφάσεως Ὑπουργοῦ τῆς Ἐργασίας.

γ) Ἀπόφασις 34017)Ι.206)30.4.64.

Ἐπιδοτούμενοι λόγῳ ἀναπροσαρμογῆς, ὧν ἡ ἐπιδότησις συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 28 παρ. 2 ἐδάφ. β' τοῦ Α. Ν. 1846)51, ἤρξατο μετὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ Ν. Δ. 4104)60, δικαιοῦνται μετὰ τὴν λῆξιν τῆς ἐπιδοτήσεώς των καὶ μέχρι 30 Ἀπριλίου 1965 εἰδικοῦ ἐπιδόματος ὑπὸ τὰς προϋποθέσεις καὶ ὅρους τῆς ὑπ' ἀριθ. 73033)56 ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐργασίας.

3. Ἐπιδοτούμενοι κατὰ τὴν ἔναρξιν ἰσχύος τοῦ παρόντος δυνάμει τῶν κυρουμένων ὡς ἄνω ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐργασίας, μὴ ἐμπίπτοντες δὲ εἰς τὴν ρύθμισιν τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου τούτου, συνεχίζουν τὴν ἐπιδότησίν των μέχρις ἄρσεως τῆς ἀναπηρίας των.

4. Ἡ παρ. 4 τοῦ ἄρθρου 28 τοῦ Α. Ν. 1846)1951 καταργεῖται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ Ν. Δ. 4104)1960.

Αἰτήσεις περὶ ἀπονομῆς συντάξεως ὑποβληθεῖσαι μετὰ τὴν δημοσιεύσιν τοῦ ἀνωτέρω Νομοθετικοῦ Διατάγματος καὶ ἀπορριφθεῖσαι κατ' ἐπίκλησιν καταργουμένης διατάξεως ἐπανεξετάζονται τῇ αἰτήσει τῶν ἐνδιαφερομένων πληρουμένων δὲ τῶν προϋποθέσεων συνταξιοδοτήσεως, ἡ σύνταξις δὲν δύναται νὰ ἀνατρέξῃ εἰς χρόνον προγενέστερον τῆς τριετίας ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς τῆς αἰτήσεως ἐπανεξετάσεως.

5. Εἰς τὴν παράγραφον 2 τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ Ν. Δ. 3762)57 προστίθεται διάταξις ἔχουσα ὡς ἀκολούθως:

Τοῦ ἀνωτέρω μηνιαίου βοηθήματος δικαιοῦνται ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος καὶ οἱ ἠσφαλισμένοι οἱ λόγῳ φυματιώσεως τῶν ὀφθαλμῶν μὲ βαθμὸν ἀναπηρίας 66,6 ο)ο καὶ ἄνω τυχόντες ἐπὶ δετίαν τοὐλάχιστον τοῦ ἀντιτίμου τροφῆς ἀνεξαρτήτως ἀριθμοῦ πραγματοποιηθέντων ἡμερομισθίων.

6. Ἐπὶ ἓν ἑξάμηνον ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος συνταξιοῦχοι τοῦ Δημοσίου ἢ νομικῶν προσώπων δημοσίου ἢ ἰδιωτικοῦ δικαίου ἠσφαλισμένοι εἰς τὸ ΙΚΑ ἐφ' ὅσον συνεπλήρωσαν 2.000 τοὐλάχιστον ἡμέρας ἐργασίας ἐξ ὧν ἀνὰ 300 ἕκαστον ἐκ τῶν ἐτῶν τῆς τελευταίας ἑξαετίας καὶ ἔχουν ὑπερβῆ τὸ

65 ἔτος τῆς ἡλικίας των δικαιοῦνται συντάξεως παρὰ τοῦ ΙΚΑ.

Ἄρθρον 7.

1. Ἡ δευτέρα περίοδος τῆς παρ. 4 τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ Ν.Δ. 4104)1960 ἀντικαθίσταται ὡς κάτωθι:

«Ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς ὑπὸ τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρ. 7 τοῦ Ν.Δ 3762)1957 προβλεπομένης διετίας καὶ τῶν ὑπὸ τῶν ὡς ἄνω ἀποφάσεων προθεσμιῶν δύναται νὰ παρατείνεται ἡ συνέχισις καταβολῆς τοῦ ἐπιδόματος ἀντιτίμου τροφῆς διὰ τοὺς μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ Ν.Δ. 4104)1960 εἰσελθόντας καὶ πληροῦντας τὰς προϋποθέσεις τῶν διατάξεων τοῦ προειρημένου ἄρθρου, δι' ἀποφάσεων τοῦ Δ.Σ. τοῦ ΙΚΑ, ἐγκρινομένων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐργασίας, ἐφ' ὅσον ἡ οἰκονομικὴ κατάστασις τοῦ ΙΚΑ ἐπιτρέπει τὴν ἐκ τῆς καταβολῆς τοῦ ἐν λόγῳ ἐπιδόματος πρόσθετον ἐπιβάρυνσιν τοῦ προϋπολογισμοῦ αὐτοῦ».

2. Τὸ ἕβδομον ἐδάφιον τῆς παρ. 6 τοῦ ἄρθρου 38 τοῦ Α..Ν 1846)1951, τῆς προστεθείσης διὰ τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ Ν.Δ. 3762)1957, ἀντικαθίσταται ὡς κάτωθι:

«Τὰ τυγχάνοντα τοῦ κατὰ τὰς διατάξεις τῆς παρούσης παραγράφου βοηθήματος πρόσωπα ὡς καὶ τὰ μέλη οἰκογενείας αὐτῶν δικαιοῦνται ἐφ' ὅσον διαρκεῖ ἡ καταβολὴ τοῦ βοηθήματος τῶν εἰς εἶδος παροχῶν ἀσθενείας».

Ἄρθρον 8.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἄρθρου 28 τοῦ Α. Ν. 1846)51 προστίθεται παράγραφος ὑπ' ἀριθ. 15 ἔχουσα οὕτω:

«15. Διὰ τὴν θεμελίωσιν δικαιώματος συντάξεως λόγῳ γήρατος βάσει τῶν διατάξεων τῶν παρ. 1 καὶ 1α τοῦ ἄρθρου 28 τοῦ Α. Ν. 1846)51, ὡς ἐτροποποιήθη, συνυπολογίζονται μέχρι συμπληρώσεως τῶν ἐν αὐταῖς χρονικῶν προϋποθέσεων καὶ αἱ ἡμέραι καθ' ἃς ὁ ἠσφαλισμένος ἐδικαιώθη συντάξεως λόγῳ ἀναπηρίας ἐντὸς τῆς τελευταίας, πρὸ τῆς συμπληρώσεως τοῦ ὁρίου ἡλικίας, δεκαετίας.

Συνυπολογίζονται ὁμοίως κατὰ τὸ ἥμισυ καὶ αἱ ἡμέραι δι' ἃς ὁ ἠσφαλισμένος ἐδικαιώθη συντάξεως λόγῳ ἀναπηρίας καὶ πρὸ τῆς τελευταίας 10ετίας ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος μέχρι συμπληρώσεως τῶν χρονικῶν προϋποθέσεων διὰ τὴν ὑμελίωσιν δικαιώματος συντάξεως λόγῳ γήρατος.

Εἰς τὰς περιπτώσεις ταύτας αἱ οὕτω συνυπολογιζόμεναι ἡμέραι λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν καὶ διὰ τὴν προσαύξησιν τῆς συντάξεως».

Ἄρθρον 9.

Ἡ παρ. 4 τοῦ ἄρθρου 29 τοῦ Α. Ν. 1846)1951 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«4. Οὐδεὶς δύναται νὰ λάβῃ παρὰ τοῦ ΙΚΑ περισσοτέρας τῆς μιᾶς συντάξεις ἐξ ἰδίας αὐτοῦ ἐργασίας. Ἐὰν ὁ ἠσφαλισμένος δικαιοῦται πλειόνων συντάξεων ἐξ ἰδίας ἐργασίας, λαμβάνει τὴν μεγαλυτέραν». Δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς παρούσης ἡ σύνταξις ἡ ἀπονεμηθεῖσα παρὰ συγχωνευθέντος εἰς τὸ ΙΚΑ Ἀσφαλιστικοῦ Ὀργανισμοῦ, ἥτις ἐξακολουθεῖ καταβαλλομένη, ἐφ' ὅσον ὅμως δὲν ἔτυχεν ἀναθορισμοῦ.

Ἄρθρον 10.

1. Ἡ ἀληθὴς ἔννοια τοῦ α' ἐδαφίου τῆς παρ. 7 τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ Ν. Δ. 4104)60 εἶναι ὅτι οὐδεμία σύνταξις μετὰ τῶν πάσης φύσεως προσαυξήσεων ἀπονεμομένη ἐφεξῆς εἰς ἠσφαλισμένον τοῦ ΙΚΑ βάσει τῶν διατάξεων τοῦ Ν. Δ. 4104) 1960 δύναται νὰ εἶναι μικροτέρα τῆς ἣς θὰ κατεβάλλετο εἰς αὐτὸν ἐὰν τὸ ποσὸν ταύτης ὑπελογίζετο κατὰ τὰς ἰσχυούσας πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τούτου διατάξεις, ἐπιφυλασσομένης πάντως τῆς ἐφαρμογῆς τῶν περὶ ἀνωτάτου ὁρίου καταβλητέας συντάξεως διατάξεων τοῦ Ν. Δ. 4104)60.

2. Πᾶσα σύνταξις δι' ἣν τὸ δικαίωμα θεμελιοῦται μετὰ τὴν ἔναρξιν ἰσχύος τοῦ παρόντος, ὑπολογίζεται ἀποκλειστικῶς βάσει τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Ν. Δ. 4104)60.

Ἄρθρον 11.

1. Μετὰ τὸ πρῶτον ἐδάφιον τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 31 τοῦ Α. Ν. 1846)51 προστίθεται διάταξις ἔχουσα οὕτω:

«Ἠσφαλισμένοι πληροῦντες τὰς ἀνωτέρω προϋποθέσεις κατὰ τὸν χρόνον τῆς στρατεύσεώς των ὡς κληρωτῶν, δικαιοῦνται οὗτοι ὡς καὶ τὰ μέλη οἰκογενείας των ἰατρικῆς περιθάλψεως καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς τοιαύτης στρατεύσεώς των καὶ ἐπὶ ἓξ μῆνας ἀπὸ τῆς ἀπολύσεώς των ἐκ τῶν τάξεων τοῦ στρατοῦ.

2. Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἄρθρου 35 τοῦ Α. Ν. 1846)51 προστίθεται παράγραφος ὑπ' ἀριθ. 2, ἔχουσα οὕτω:

«2. Ὁ ἠσφαλισμένος πληρῶν κατὰ τὸν χρόνον τῆς στρατεύσεώς του ὡς κληρωτοῦ, τὰς προϋποθέσεις τοῦ ὑπὸ στοιχεῖον β' ἐδαφίου τῆς προηγουμένης παραγράφου, δικαιοῦται ἐπιδόματος ἀσθενείας συντρεχόντων τῶν ὅρων τῶν ἐδαφίων α', γ' καὶ δ' τῆς αὐτῆς παραγράφου ἐπὶ ἓξ μῆνας ἀπὸ τῆς ἀπολύσεώς του ἐκ τῶν τάξεων τοῦ στρατοῦ».

Ἄρθρον 12.

1. Ἡ παράγραφος 5 τοῦ ἄρθρου 29 τοῦ Α. Ν. 1846)51 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«5. Ἡ καταβολὴ τῶν συντάξεων καὶ τοῦ ἐπιδόματος ἀναπροσαρμογῆς ἄρχεται ἀπὸ τῆς ἡμέρας καθ' ἣν ὑπεβλήθη ὑπὸ τοῦ ἠσφαλισμένου ἡ αἴτησις περὶ ἀπονομῆς τῆς συντάξεως. Κατ' ἐξαίρεσιν: α) ἐν περιπτώσει ἀναπηρίας, δι' ἣν κατεβλήθη ἐπίδομα ἀσθενείας, ἡ καταβολὴ τῆς συντάξεως ἄρχεται ἀπὸ τῆς ἐπομένης τῆς λήξεως τῆς ἐπιδοτήσεως ἢ, κατ' ἐκλογὴν τοῦ ἠσφαλισμένου ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἐπιδοτήσεως, ἐφ' ὅσον ἔκτοτε ὁ ἠσφαλισμένος κρίνεται ἀνάπηρος, καὶ β) ἐν περιπτώσει θανάτου ἠσφαλισμένου ἢ συνταξιούχου, ἡ καταβολὴ συντάξεως εἰς τοὺς δικαιούχους ἄρχεται ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ ἑπομένου μηνὸς ἐκείνου καθ' ὃν ἐπῆλθεν ὁ θάνατος. Κατ' ἀμφοτέρας ὅμως τὰς ἀνωτέρω ὑπὸ στοιχ. α' καὶ β' περιπτώσεις, ἡ καταβολὴ τῆς συντάξεως δὲν δύναται νὰ ἀνατρέξῃ εἰς χρόνον ἀπώτερον τοῦ ἑξαμήνου ἀπὸ τῆς ἡμέρας ὑποβολῆς τῆς αἰτήσεως περὶ ἀπονομῆς συντάξεως».

2. Ἡ παρ. 11 τοῦ ἄρθρου 29 τοῦ Α. Ν. 1846)51, ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τῆς παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Ν. Δ. 4104)60 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«Ἐπιφυλασσομένης τῆς ἐφαρμογῆς τῆς παρ. 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου τὸ συναλικὸν ποσὸν τῆς ἀπονεμητέας εἰς τὸν δικαιοῦχον συντάξεως μετὰ τῶν πάσης φύσεως προσαυξήσεων πλὴν τῆς προσαυξήσεως λόγῳ ἀπολύτου ἀναπηρίας ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει δύναται νὰ εἶναι ἀνώτερον τοῦ 25πλασίου τοῦ ἑκάστοτε ἰσχύοντος τεκμαρτοῦ ἡμερομισθίου τῆς ἀσφαλιστικῆς κλάσεως βάσει τῆς ὁποίας ὑπελογίσθη ἡ σύνταξις».

3. Τὸ στοιχεῖον γ' τῆς παρ. 7 τοῦ ἄρθρου 29 τοῦ Α. Ν. 1846)51, ὡς ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη ὑπὸ τῶν ἄρθρων 8 παρ. 1 καὶ 33 τοῦ Ν. Δ. 3083)54 ἀντικαθίστανται ὡς κάτωθι:

«γ) Ἐὰν καὶ ἐφ' ὅσον ὁ λόγῳ γήρατος συνταξιοῦχος ἀποκερδαίνῃ μηνιαίως ἐξ ἐξηρτημένης ἐργασίας ποσὸν ἀνώτερον τοῦ τριακονταπενταπλασίου τοῦ ἑκάστοτε ἰσχύοντος ἡμερομισθίου ἀνειδικεύτου ἐργάτου.

Ὁ συνταξιοῦχος, λόγῳ γήρατος, τοῦ ΙΚΑ πρὶν ἢ ἀναλάβῃ οἱανδήποτε ἐργασίαν, ὀφείλει νὰ δηλώσῃ τοῦτο εἰς τὸ Ἵδρυμα καὶ νὰ ζητήσῃ τὴν ἔγγραφον ἔγκρισιν αὐτοῦ, παρέχων εἰς τοῦτο κατὰ τὴν ὑποβολὴν τῆς δηλώσεως καὶ ἐν συνεχείᾳ διαρκούσης τῆς ἐργασίας πᾶσαν περὶ ταύτης πληροφορίαν. Ἡ ἀνάληψις ἐργασίας ἄνευ ἐγκρίσεως τοῦ Ἱδρύματος ὡς καὶ ἡ παράλειψις τῆς παροχῆς τῶν κεκανονισμένων πληροφοριῶν ἢ ἡ παροχὴ ἀνακριβῶν τοιούτων συνεπάγεται τὴν ἀναζήτησιν τῶν καταβληθεισῶν συντάξεων κατὰ τὸν χρόνον ἀπασχολήσεως τοῦ συνταξιούχου ἀνεξαρτήτως τοῦ ὕψους τῶν ἐξ αὐτοτελοῦς ἐπαγγέλματος ἢ ἐξηρτημένης ἐργασίας ἀπολαυῶν αὐτοῦ.

Προσαυξήσεις τῆς συντάξεως προκύπτουσαι ἐξ ἡμερῶν ἐργασίας πραγματοποιουμένων ὑπὸ συνταξιούχων, συνυπολογίζονται εἰς τὴν ἀρχικὴν σύνταξιν τῇ αἰτήσει τοῦ ἐνδιαφερομένου καὶ καταβάλλονται μόνον ἀπὸ τῆς διακοπῆς τῆς ἐργασίας, ἡ δὲ μετὰ τὸν τοιοῦτον συνυπολογισμὸν ἐπανάληψις οἱασδήποτε ἐξηρτημένης ἐργασίας συνεπάγεται τὴν ἀναστολὴν τῆς καταβολῆς τῆς συντάξεως, ἀσχέτως τοῦ ποσοῦ τῶν ἐκ τῆς ἐργασίας ἀπολαυῶν τοῦ συνταξιούχου».

Ἄρθρον 13.

1. Ἡ ὑπὸ στοιχ. β' διάταξις τοῦ ἄρθρου 37 τοῦ Α. Ν. 1846)51, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«β) Διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τῶν συντάξεων, λόγῳ ἀναπηρίας καὶ γήρατος καὶ τοῦ ἐπιδόματος ἀναπροσαρμογῆς, τὸ τεκμαρτὸν ἡμερομίσθιον τῆς μισθολογικῆς κλάσεως εἰς ἣν κατατάσσεται ὁ ἠσφαλισμένος βάσει τοῦ πτηλίκου τοῦ προκύπτοντος ἐκ τῆς διαιρέσεως τοῦ συνόλου τῶν ἀποδοχῶν, αἵτινες ἐλήφθησαν ὑπ' ὄψιν διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τῶν εἰσφορῶν κατὰ τὰ δύο τελευταῖα ἡμερολογιακὰ ἔτη τὰ ἀμέσως προηγούμενα ἐκείνου, καθ' ὃ ὑπεβλήθη ἡ αἴτησις περὶ συνταξιοδοτήσεως καὶ καθ' ἃ ὁ ἠσφαλισμένος ἐπραγματοποίησεν ἡμέρας ἐργασίας, διὰ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐντὸς τῆς διετίας ταύτης πραγματοποιηθεισῶν ἡμερῶν ἐργασίας.

2. Ἡ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Ν.Δ. 3873)1958 προστεθεῖσα διάταξις εἰς τὸ τέλος τῆς παρ. β' τοῦ ἄρθρου 37 τοῦ Α.Ν. 1846)1951, καταργεῖται.

Ἄρθρον 14.

Τὸ δεύτερον ἐδάφιον τῆς παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 38 τοῦ Α.Ν. 1846)1951, ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Ν. Δ. 4104)1960, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«Ἐν οὐδεμιᾷ ὅμως περιπτώσει τὸ ποσὸν τοῦ ἡμερησίου ἐπιδόματος, μετὰ τῶν προσαυξήσεων λόγῳ οἰκογενειακῶν βαρῶν, δύναται νὰ εἶναι ἀνώτερον τοῦ τεκμαρτοῦ ἡμερομισθίου τῆς VIII μισθολογικῆς κλάσεως, οὐδὲ τοῦ 70% τοῦ ἡμερομισθίου τῆς ἀσφαλιστικῆς κλάσεως βάσει τῆς ὁποίας ὑπολογίζεται τὸ ἐπίδομα».

Ἄρθρον 15.

1. Ἡ παρ. 3 τοῦ ἄρθρου 40 τοῦ Α.Ν. 1846)1951 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«3. Αἱ εἰς χρῆμα παροχαὶ τοῦ ΙΚΑ δὲν ἐκχωροῦνται οὐδὲ κατάσχονται.

Ἐξαιρετικῶς ἐπιτρέπεται ἡ κατάσχεσις μέχρι τοῦ 1)4 τοῦ ποσοῦ τῆς συντάξεως λόγῳ διατροφῆς συζύγου, κατιόντων ἢ ἀνιόντων.

Ἀντίθετος γενικὴ ἢ εἰδικὴ διάταξις τῆς κειμένης νομοθεσίας, δὲν ἰσχύει ὡς πρὸς τὸ ΙΚΑ».

2. Ἡ παρ. 6 τοῦ ἄρθρου 40 τοῦ Α.Ν. 1846)1951, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«6. Πᾶσαι αἱ εἰς χρῆμα παροχαὶ τοῦ ΙΚΑ, πλὴν τῆς συντάξεως, παραγράφονται μετὰ 6 μῆνας, ἀφ' ἧς κατέστησαν ἀπαιτηταί.

Ἀπαιτηταὶ δόσεις συντάξεων, μὴ εἰσπραχθεῖσαι ἐντὸς ἐτους ἀπὸ τῆς ἡμέρας καθ' ἣν κατέστησαν ἀπαιτηταί, παραγράφονται.

Πᾶσα ἄλλη οἱαδήποτε κατὰ τοῦ ΙΚΑ ἐκ παροχῶν ἀπαίτησις παραγράφεται μετὰ πενταετίαν.

3. Εἰς τὸ ἄρθρον 40 τοῦ Α.Ν. 1846)1951 προστίθεται παράγραφος 9, ἔχουσα οὕτω:

«9. Ὅσάκις πρόκειται περὶ δικαιούχου ἀνηλίκου, μὴ ἐκπροσωπουμένου νομίμως, ἢ δικαιούχου νοσοῦντος ἔκ τινος τῶν ἐν ἄρθροις 1686 καὶ 1705 τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος ἀναφερομένων παθήσεων, ἐφ' ὅσον δὲν ὑπάρχει διωρισμένος ἐπίτροπος ἢ ἀντιλήπτωρ τούτου, ἡ περὶ ἧς τὸ ἄρθρον 10 τοῦ Α.Ν. 1846) 1951, ὡς ἀντικατεστάθη ὑπὸ τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Ν.Δ. 3083)1954 εἰδικὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ οἰκείου Ὑποκαταστήματος διορίζει προσωρινὸν διαχειριστήν, δικαιούμενον νὰ εἰσπράττῃ καὶ διαθέτῃ διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ δικαιούχου τὰς παρὰ τοῦ Ἱδρύματος χορηγουμένας εἰς αὐτὸν παροχάς.

Διὰ τὸν διορισμὸν διαχειριστοῦ ἡ ὡς ἄνω Ἐπιτροπὴ κρίνει ἐκ τῶν ἐνόντων, καὶ προκειμένου περὶ νοσοῦντος δικαιούχου, πάντοτε ἐπὶ τῇ προσαγωγῇ γνωματεύσεως τῆς Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ ἁρμοδίου Ὑποκαταστήματος, περὶ τῆς καταστάσεως τῆς ὑγείας του.

Ἡ περὶ διορισμοῦ προσωρινοῦ διαχειριστοῦ ἀπόφασις τῆς αὐτῆς Ἐπιτροπῆς ὑπόκειται εἰς ἀνάκλησιν, παύει δὲ ἰσχύουσα ἀφ' ἧς ὁ συνταξιοῦχος τεθῇ ὑπὸ δικαστικὴν ἀπαγόρευσιν ἢ ὑπὸ δικαστικὸν ἀντιλήπτορα».

Ἄρθρον 16.

1. Ἡ παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 41 τοῦ Α.Ν. 1846)1951 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«1. Πρόσωπον διατελέσαν ἠσφαλισμένον παρὰ τῷ ΙΚΑ δικαιοῦται νὰ συνεχίσῃ (προαιρετικῶς) τὴν ἀσφάλισίν του εἰς ἕνα ἢ πλείονας κλάδους αὐτοῦ α) ἐὰν ἐντὸς τῶν ἀμέσως πρὸ τῆς τελευταίας ἡμέρας ἐργασίας του ἐν τῇ ἀσφαλίσει τοῦ Ἱδρύματος πέντε ἐτῶν ἔχει πραγματοποιήσει εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοὐλάχιστον 500 ἡμέρας ἐργασίας καὶ ὑποβάλῃ ἐγγράφως δήλωσιν ἐντὸς προθεσμίας 12 μηνῶν ἀπὸ τῆς τελευταίας ἀσφαλίσεώς του εἰς τὸ ΙΚΑ, β) ἐὰν ἔχῃ πραγματοποιήσει ὁποτεδήποτε, 3.000 ἡμέρας ἐργασίας εἰς τὴν ἀσφάλισιν, ἀνεξαρτήτως τοῦ χρόνου ὑποβολῆς τῆς κατὰ τ' ἀνωτέρω δηλώσεώς του».

Ἄρθρον 17.

Ἡ παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 32 τοῦ Ν.Δ. 2698)1953, καταργεῖται.

Ὡσαύτως καταργεῖται τὸ ἐδάφιον β' τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 42 τοῦ Α.Ν. 1846)1951, προστεθὲν διὰ τῆς παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 32 τοῦ Ν.Δ. 2698)1953.

Ἄρθρον 18.

1. Ἡ παρ. 5 τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ Ν.Δ. 4104)60, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«5. Ἐπιφυλασσομένης τῆς ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 34 παρ. 2 καὶ 60 παρ. 3 τοῦ Α.Ν. 1846)1951, ἐφ' ὅσον ὁ ἠσφαλισμένος ἢ τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας του, δύνανται ν' ἀξιώσουν κατ' ἄλλους νόμους ἀποζημίωσιν διὰ ζημίαν προσγενομένην αὐτοῖς συνεπείᾳ ἀσθενείας, ἀναπηρίας ἢ θανάτου τοῦ εἰς διατροφὴν αὐτῶν ὑποχρέου, ἡ ἀξίωσις αὕτη μεταβιβάζεται εἰς τὸ ΙΚΑ, δι' ὃ ποσὸν τοῦτο ὀφείλει ἀσφαλιστικὰς παροχὰς εἰς τὸν δικαιοῦχον τῆς ἀποζημιώσεως, καθ' ἃ εἰδικώτερον θέλει ρυθμισθῇ διὰ Β. Δ)τος, ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐργασίας μετὰ γνώμην τοῦ Δ. Σ. τοῦ ΙΚΑ».

2. Τὰ ἐκ τῆς παραγράφου 5 τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ Ν. Δ. 4104)1960 γεννηθέντα δικαιώματα τοῦ ΙΚΑ τὰ μὴ ἱκανοποιηθέντα ἐλλείψει κανονισμοῦ προβλέποντος τὰ τῆς ἐφαρμογῆς τῆς ἐν λόγῳ διατάξεως παραμένουν εἰς τὸ ἀνέφαιρον καὶ ἀσκοῦνται βάσει τῆς διατάξεως τῆς προηγουμένης παραγράφου καὶ τοῦ εἰς ἐκτέλεσιν αὐτῆς προβλεπομένου Β. Δ)τος.

Ἄρθρον 19.

1. Τὸ δυνάμει τῆς παρ. 7 τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ Ν.Δ. 4104) 1960 παρασχεθὲν εἰς τοὺς ἠσφαλισμένους καὶ συνταξιούχους τοῦ τέως Ταμείου Μεταλλευτῶν δικαίωμα πρὸς ἀναγνώρισιν πραγματοποιηθεισῶν κατὰ τὸ παρελθὸν ἡμερῶν ἐργασίας εἰς μεταλλευτικὰς ἐπιχειρήσεις, δέον ἐφ' ὅσον δὲν ἠσκήθη τοῦτο, νὰ ἀσκηθῇ, ἐντὸς ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας ἑνὸς ἔτους ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος.

2. Ἐκπρόθεσμοι αἰτήσεις συνταξιοδοτήσεως μελῶν οἰκογενείας μεταλλευτῶν ὑποβληθεῖσαι ἢ ὑποβαλλόμεναι ἐντὸς 6μήνου ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος γίνονται δεκταί, ἐφ' ὅσον συμπληροῦνται αἱ κατὰ Νόμον χρονικαὶ προϋποθέσεις διὰ τῆς ἀναγνωρίσεως ἡμερῶν ἐργασίας κατὰ τὸ ἄρθρον 7 παράγραφος 7 τοῦ Ν.Δ. 4104)1960 ἢ ἐφ' ὅσον οἱ προστάται των ἐξετελέσθησαν ὑπὸ τῶν Γερμανῶν κατὰ τὴν ὁμαδικὴν σφαγὴν τῶν Καλαβρύτων. Εἰς τὰς περιπτώσεις ταύτας ἡ καταβολὴ τῆς συντάξεως ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος.

3. Ἡ προθεσμία τοῦ δευτέρου ἐδαφίου τῆς διὰ τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ Ν.Δ. 4104)1960 προστεθείσης παραγράφου 8α εἰς τὸ ἄρθρον 26 τοῦ Α.Ν. 1846)1951, παρατείνεται ἐπὶ ἓν ἔτος ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 20.

Ἡ παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 14 τοῦ Α.Ν. 1846)1951, ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«1. Αἱ ὑπηρεσίαι τοῦ ΙΚΑ διακρίνονται εἰς τὴν Διοίκησιν, τὰς Κεντρικὰς Ὑπηρεσίας καὶ τὰ Ὑποκαταστήματα, καθ' ἃ θέλει ὁρίσει Κανονισμός, τηρουμένης πάντως, τῆς ἀρχῆς τῆς διοικήσεως καὶ ἀσφαλιστικῆς ἀποσυγκεντρώσεως τῶν Ὑποκαταστημάτων ὡς πρὸς τὴν ὀργάνωσιν καὶ λειτουργίαν τῶν κλάδων παροχῶν ἀσθενείας καὶ μητρότητος εἰς χρῆμα καὶ εἰς εἶδος.

Εἰδικῶς διὰ τὰς περιοχὰς Ἀθηνῶν, Πειραιῶς καὶ Θεσσαλονίκης δύναται νὰ ὁρίζεται διὰ τοῦ Κανονισμοῦ ἴδιον σύστημα ὀργανώσεως τῆς ἀσφαλίσεως ἐν αὐταῖς, ἐπιτρεπομένης καὶ τῆς ἱδρύσεως εἰς ἑκάστην τῶν περιοχῶν τούτων, πλειόνων Ὑποκαταστημάτων.

2. Διὰ Κανονισμοῦ ὁρίζονται αἱ θέσεις τοῦ Προσωπικοῦ

τοῦ Ἱδρύματος κατὰ κατηγορίας καὶ βαθμούς.

3. Εἰς τὸ τέλος τῆς παρ. 8 τοῦ ἄρθρου 14 τοῦ Α. Ν. 1846)51 προστίθεται διάταξις, ἔχουσα οὕτω:

«Οἱ Διευθυνταὶ τῶν Ὑποκαταστημάτων δι' ἀποφάσεώς των δύνανται νὰ ἀναθέτουν κατὰ τὰς διατάξεις Κανονισμοῦ, τινὰς τῶν ἁρμοδιοτήτων των εἰς τὰ ὄργανα τῶν Ὑποκαταστημάτων των καὶ τῶν ὑπαγομένων εἰς αὐτὰ Παραρτημάτων.

4. Ἡ παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 20 τοῦ Α. Ν. 1846)51, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«2. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Διοικητοῦ τοῦ ΙΚΑ, ἐγκρινομένης ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐργασίας, θέλουσιν ὁρισθῆ τὰ τῆς ἐσωτερικῆς διαρθρώσεως τῶν Ὑπηρεσιῶν τοῦ Ἱδρύματος, ἐντὸς τῶν ὁρίων τῶν ὑπὸ τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 14 προβλεπομένων Κανονισμῶν.

5. Τὸ τέταρτον ἐδάφιον τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ Ν.Δ. 3710)1957 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«Οἱ Πρόεδροι μετὰ τριῶν τοὐλάχιστον ἀναπληρωτῶν δι' ἕκαστον ὡς καὶ τὰ μέλη τῶν Τ.Δ.Ε. μετὰ τῶν ἀναπληρωτῶν των διορίζονται προκειμένου μὲν περὶ τῶν Ὑποκαταστημάτων Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐργασίας προκειμένου δὲ περὶ τῶν λοιπῶν Ὑποκαταστημάτων δι' ἀποφάσεως τοῦ οἰκείου Νομάρχου δημοσιευομένων εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

6. Ἡ διὰ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν. 3210)55 προστεθεῖσα διάταξις εἰς τὸ ἄρθρον 10 τοῦ Α.Ν. 1846)51 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

Ἑκάστου τῶν μελῶν τῶν Εἰδικῶν Ἐπιτροπῶν ὁρίζονται κατὰ τὴν αὐτὴν διαδικασίαν ἀναπληρωτὴς τῶν μὲν Προέδρων Πρωτοδικῶν, Πρωτοδικῶν καὶ Εἰσαγγελέων Πρωτοδικῶν Πρωτοδίκαι, τῶν δὲ ἀνωτάτων ἢ ἀνωτέρων ὑπαλλήλων τοῦ ΙΚΑ ὑπάλληλοι αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ βαθμοῦ τοῦ γραμματέως καὶ ἄνω.

Προκειμένου περὶ Προέδρων δύνανται νὰ ὁρίζωνται μέχρι 3 ἀναπληρωταί.

Ἄρθρον 21.

Ὁ παρὰ τῷ Δ. Σ. τοῦ ΙΚΑ Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος δύναται νὰ παρίσταται ἄνευ ψήφου καὶ τῶν δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐργασίας ὁριζομένων πάσης φύσεως Συμβουλίων καὶ Ἐπιτροπῶν τῆς Διοικήσεως καὶ τῶν Ὑποκαταστημάτων Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς τοῦ ΙΚΑ.

Ἄρθρον 22.

1. Οἱ κατὰ τὴν ἔναρξιν ἰσχύος τοῦ παρόντος ὑπηρετοῦντες παρὰ τῷ Ἱδρύματι Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων ἔκτακτοι (ἐπικουρικοὶ) ὑγειονομικοὶ ὑπάλληλοι μονιμοποιοῦνται καὶ καθίστανται τακτικοὶ ὑπάλληλοι τοῦ Ἱδρύματος.

Οὗτοι ἐντάσσονται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπηρεσιακοῦ Συμβουλίου, κατὰ τὴν ἐν τῷ Ἱδρύματι σειρὰν ἀρχαιότητος, εἰς ἰσαρίθμους θέσεις, συνιστωμένας διὰ τοῦ παρόντος, τροποποιουμένου ἀναλόγως τοῦ οἰκείου Κανονισμοῦ, καὶ κατατάσσονται εἰς μισθολογικὰς βαθμίδας τῶν εἰς ἃς ἀνήκουν κατηγοριῶν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 34 τοῦ Κανονισμοῦ «περὶ καταστάσεως τῶν ὑγειονομικῶν ὑπαλλήλων τοῦ ΙΚΑ».

Ὡσαύτως κατὰ τὴν αὐτὴν διαδικασίαν ἐντάσσονται καὶ κατατάσσονται μὴ ἐνταχθέντες μόνιμοι ὑγειονομικοὶ ὑπάλληλοι, συνιστωμένων ἰσαρίθμων θέσεων.

2. Τὸ κατὰ τὴν 31.1.1965 ὑπηρετοῦν παρὰ τῷ Ἱδρύματι Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων ὑφ' οἱανδήποτε νομικὴν σχέσιν πάσης κατηγορίας μὴ τακτικὸν τεχνικὸν προσωπικόν, περὶ οὗ οἱ Κανονισμοὶ Τεχνικοῦ Προσωπικοῦ καὶ Ἐκτελέσεως Ἔργων αὐτοῦ, πλὴν τῶν ὁδηγῶν αὐτοκινήτων, καθίσταται τακτικὸν προσωπικὸν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος, μόνιμον μὲν ἐφ' ὅσον συνεπλήρωσεν ἐτησίαν ὑπηρεσίαν, ἄλλως δόκιμον.

Τὸ προσωπικὸν τοῦτο ἐντάσσεται ἐντὸς 6μήνου ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος εἰς συσταθησομένας ὀργανικὰς κατὰ κατηγορίας θέσεις ὑπὸ Κανονισμοῦ, καθορίζοντος καὶ τὰ ἀπαιτούμενα δι' ἑκάστην θέσιν προσόντα.

Ἡ ἔνταξις ἐνεργεῖται, τῇ αἰτήσει τῶν ἐνδιαφεραμένων, δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπηρεσιακοῦ Συμβουλίου τοῦ ΙΚΑ, κρίνοντος περὶ τῶν προσόντων τούτων, πλὴν τοῦ τῆς ἡλικίας, εἰς τὸν εἰσαγωγικὸν βαθμὸν ἑκάστης κατηγορίας. Δύναται αὕτη νὰ γίνῃ καὶ εἰς ἀνώτερον βαθμόν, ἐφ' ὅσον ὁ ἐνταττόμενος ἔχει χρόνον ὑπηρεσίας ἴσον πρὸς τὸν ὃν θὰ ἀπαιτῆται κατὰ τὸν Κανονισμὸν διὰ τὴν εἰς τὸν βαθμὸν τοῦτον προαγωγικὴν ἐξέλιξίν του.

Μέχρι τῆς ἐντάξεως θέλουσιν ἐξομολουθήσει καταβαλλόμεναι αἱ κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος ἀποδοχαὶ αὐτῶν. Οἱ ἐκ τῶν ἐνταττομένων λαμβάνοντες κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐντάξεώς των ἀποδοχὰς ἀνωτέρας τῶν ἀνηκουσῶν εἰς τὸν βαθμόν, εἰς ὃν ἐνετάχθησαν, διατηροῦν αὐτὰς μέχρι τῆς καθ' οἱονδήποτε τρόπον καλύψεως τῆς διαφορᾶς.

Ἄρθρον 23.

1. Ἰατροὶ θεραπευταὶ τοῦ ΙΚΑ ὑπερβάντες τὸ 55ον ἔτος τῆς ἡλικίας των δύνανται νὰ μονιμοποιοῦνται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπηρεσιακοῦ Συμβουλίου πρὸς πλήρωσιν κενῶν ὀργανικῶν θέσεων μονίμων θεραπευτῶν ἰατρῶν, ἐφ' ὅσον κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος ἔχουν συμπληρώσει διετῆ, συνεχῆ ἢ διακεκομμένην ὑπηρεσίαν παρὰ τῷ ΙΚΑ.

2. Αἱ προθεσμίαι τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 120)1964 Β. Δ)τος παρατείνονται μέχρι 30 Ἰουνίου 1965.

Ἄρθρον 24.

1. Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Α.Ν. 1846)1951 προστίθεται παράγραφος ὑπ' ἀριθ. 6 ἔχουσα ὡς ἀκολούθως:

«6. α) Οἱ ἀνήλικοι οἱ ἀπολυόμενοι ἐκ τῶν Σωφρονιστικῶν ἢ Ἀναμορφωτικῶν Καταστημάτων, ἐφ' ὅσον προσλαμβάνονται ὑπὸ τῶν ἐργοδοτῶν καθ' ὑπόδειξιν τῶν Ἑταιρειῶν Προστασίας ἀνηλίκων, ἐπὶ ἓν ἔτος ἀπὸ τῆς τοιαύτης προσλήψεώς των.

β) Οἱ ὑπὸ ἐπιμέλειαν τῶν Δικαστηρίων τελοῦντες ἀνήλικοι οἱ ἀπασχολούμενοι εἰς ἀσφαλιστέαν παρὰ τῷ Ἱδρύματι ἐργασίαν, ἐπὶ ἓν ἔτος ἀπὸ τῆς ἀρχικῆς ὑπὸ τοιαύτην κατάστασιν (δικαστικὴν ἐπιμέλειαν) προσλήψεώς των».

2. Κυροῦνται ἀφ' ἧς ἐξεδόθησαν αἱ κάτωθι παρατιθέμεναι ἀποφάσεις τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐργασίας.

α) Μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἡ ὑπ' ἀριθ. 50038) 1954 ἀπόφασις τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐργασίας «περὶ ἐξαιρέσεως ἀπὸ τῆς ἀσφαλίσεως ἀνηλίκων καὶ μαθητῶν».

Ἐγκρίνομεν τὴν ἀπόφασιν τοῦ Διοικητικοῦ σας Συμβουλίου τὴν ληφθεῖσαν κατὰ τὴν συνεδρίασιν αὐτοῦ τῆς 26.6.1953 περὶ τῆς ἐξαιρέσεως ἀπὸ τῆς παρ' ὑμῖν ἀσφαλίσεως, δι' ἅπαντας τοὺς κλάδους ταύτης τῶν ἀνηλίκων τῶν ἀπολυομένων ἐκ τῶν Σωφρονιστικῶν ἢ Ἀναμορφωτικῶν Καταστημάτων καὶ προσλαμβανομένων ὑπὸ τῶν ἐργοδοτῶν καθ' ὑπόδειξιν τῶν Ἑταιρειῶν Προστασίας ἀνηλίκων, ἐπὶ ἓν ἔτος ἀπὸ τῆς τοιαύτης προσλήψεώς των.

Ὡσαύτως ἐγκρίνομεν τὴν ἀπόφασιν τοῦ Διοικητικοῦ σας Συμβουλίου τὴν ληφθεῖσαν κατὰ τὴν αὐτὴν ὡς ἄνω συνεδρίασιν αὐτοῦ περὶ ἐξαιρέσεως ἀπὸ τῆς παρ' ὑμῖν ἀσφαλίσεως δι' ἅπαντας τοὺς κλάδους ταύτης, τῶν μαθητῶν, τῶν ἀπασχολουμένων εἰς ἐργοδότας κατὰ τοὺς θερινοὺς μόνον μῆνας, καθ' ὑπέρβασιν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν εἰς προσωπικὸν ἀναγκῶν τῶν ἐργοδοτῶν τούτων.

Διὰ τὴν νομοθετικὴν κύρωσιν τῆς παρούσης θέλομεν μεριμνήσει ἐν καιρῷ.

β) Ὑπ' ἀριθ. 10204)1964 ἀπόφασις τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐργασίας «περὶ ἐξαιρέσεως ἀπὸ τῆς παρὰ τῷ ΙΚΑ ἀσφαλίσεως τῶν ὑπὸ τὴν ἐπιμέλειαν τῶν δικαστηρίων τελούντων ἀνηλίκων».

Εἰς ἀπάντησιν τῆς ὑπ' ἀριθ. 123187)Φ.Υ.Λ.Λ.)27.12.63 ὑμετέρας ἀναφορᾶς, γνωρίζομεν ὑμῖν ὅτι ἐγκρίνομεν τὴν ἀπόφασιν τοῦ Διοικητικοῦ σας Συμβουλίου τὴν ληφθεῖσαν κατὰ τὴν συνεδρίασιν αὐτοῦ τῆς 19.11.1963 περὶ ἐξαιρέσεως ἐκ τῆς παρ' ὑμῖν ἀσφαλίσεως δι' ἅπαντας τοὺς κλάδους ταύτης καὶ διὰ χρονικὸν διάστημα ἑνὸς ἔτους ἀπὸ τῆς προσλήψεώς των, τῶν, ὑπὸ τὴν ἐπιμέλειαν τῶν Δικαστηρίων, τελούντων ἀνηλίκων τῶν ἀπασχολουμένων εἰς ἀσφαλιστέας παρὰ τῷ ὑμετέρῳ Ἱδρύματι ἐργασίας.

Διὰ τὴν νομοθετικὴν κύρωσιν τῆς παρούσης θέλομεν μεριμνήσει ἐν καιρῷ.

3. Ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ μεθεπομένου τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος μηνὸς καταργοῦνται αἱ διατάξεις τῆς παρ. 3 τοῦ ἄρθρου 48 τοῦ Ν.Δ. 2698)1953 «περὶ διοικήτεως τοῦ Ἱ-

δρύματος Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων, μεταρρυθμίσεως τῆς περὶ αὐτοῦ Νομοθεσίας ὡς καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων» καὶ τοῦ ἄρθρου 4 παρ. 3 τοῦ Νόμου 2855)1954 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως ἐργατικῶν τινῶν Νόμων».

Ἡ ἀπὸ 30.12.1963 ἀπόφασις τοῦ Δ.Σ. τοῦ ΙΚΑ περὶ ἐπεκτάσεως τῆς ἀσφαλίσεως αὐτοῦ εἰς τοὺς ἐργάτας διφθερῶν Σιατίστης, καταργεῖται ἀφ' ἧς ἴσχυσε.

4. Ἡ ἀσφάλισις εἰς τὸ ΙΚΑ τῶν ἐλευθέρων ἐργατῶν διφθερῶν (γουναρικῶν) καθὼς καὶ τῶν μελῶν τῶν βιοτεχνικῶν συνεταιρισμῶν τοῦ Νόμου 602 τῶν ἀσχολουμένων μὲ τὰ γουναρικὰ εἰς τὰς πόλεις Καστορίας καὶ Σιατίστης χωρεῖ κατὰ τὴν ὑπὸ τῆς νομοθεσίας τούτου προβλεπομένην διαδικασίαν ἐπεκτάσεως τῆς ἀσφαλίσεως ἐντὸς ἓξ (6) μηνῶν, τῆς σχετικῆς ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ ΙΚΑ, ἐγκρινομένης ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐργασίας. Ἐὰν ἡ ἐπεξεργασία γουναρικῶν ἐπεκταθῇ καὶ εἰς χωρία τινὰ τοῦ Νομοῦ Καστορίας, αὐτομάτως ὑπάγονται εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ ΙΚΑ καὶ οἱ ἐκεῖ ἐργαζόμενοι ἐλεύθεροι γουνεργάται ἢ συνεταιρισμένοι τοιοῦτοι.

5. Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Ν. 2861)1954 ἐφαρμόζονται καὶ ὡς πρὸς τὰς ἐξαγομένας εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν διφθέρας (γουναρικὰ) ἐφ' ὅσον ἡ ἐπεξεργασία τούτων γίνεται ἐν τῇ ἡμεδαπῇ.

Ἄρθρον 25.

1. Εἰς τὴν παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 28 τοῦ Α.Ν. 1846)1951, ὡς τοῦτο τροποποιηθὲν μεταγενεστέρως ἰσχύει σήμερον, προστίθεται ἐδάφιον ἔχον ὡς ἀκολούθως:

«Ὑπὸ τὰς αὐτὰς ὡς ἄνω χρονικὰς προϋποθέσεις, δικαιοῦνται συντάξεως λόγῳ γήρατος, ἀνεξαρτήτως ὁρίου ἡλικίας καὶ οἱ παρὰ τῷ Ἱδρύματι ἠσφαλισμένοι, ἀποδεδειγμένως τυφλοὶ ἐξ ἀμφοτέρων τῶν ὀφθαλμῶν».

2. Μετὰ τὴν παρ. 5 τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ Ν.Δ. 4104)1960 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῆς νομοθεσίας περὶ κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων καὶ ἄλλων τινῶν ὀργανωτικῶν καὶ διοικητικῶν διατάξεων», προστίθεται παράγραφος ὑπ' ἀριθ. 6, ἔχουσα ὡς ἀκολούθως:

«6. Μετὰ τὴν ἐξ ὁλοκλήρου διάθεσιν τῶν μέχρι 1.10.60 ὑπαρχόντων κεφαλαίων τοῦ Λογαριασμοῦ Προνοίας Ὑπαλλήλων τέως ΤΑΚ καὶ συμφώνως πρὸς τὴν παρ. 5 τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ Ν.Δ. 4104)1960 κατάργησιν τοῦ Λογαριασμοῦ τούτου αἱ ἐκκρεμεῖς ὑποχρεώσεις αὐτοῦ πρὸς ἐξόφλησιν ἀποζημιώσεων εἰς τοὺς μέχρι τῆς ὡς ἄνω ἡμερομηνίας ἐξελθόντας τῆς ὑπηρεσίας ὑπαλλήλους τοῦ τέως ΤΑΚ ἢ μέλη οἰκογενείας θανόντων μέχρι τῆς αὐτῆς ἡμερομηνίας ὑπαλλήλων αὐτοῦ, ἀναλαμβάνονται ὑπὸ τοῦ ΙΚΑ, ἐξοφλούμεναι ἐκ τῶν διαθεσίμων κεφαλαίων του εἰς βάρος τοῦ παρ' αὐτῷ Κλάδου Συντάξεων».

3. Ἐν τέλει τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 47 τοῦ Ν.Δ. 2698)53 προστίθεται ἐδάφιον ἔχον οὕτω:

«Αἱ παροχαὶ τοῦ Εἰδικοῦ Λογαριασμοῦ Προνοίας δύνανται νὰ αὐξάνωνται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐργασίας μετὰ πρότασιν τοῦ Διοικητοῦ τοῦ Ἱδρύματος καὶ σύμφωνον γνώμην τοῦ Σ.Κ.Α.».

Ἄρθρον 26.

1. Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 47)1963 Β. Δ)τος «περὶ ἀναπροσαρμογῆς τῶν πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ Ν.Δ. 4104)1960 ἀπονεμηθεισῶν ὑπὸ τοῦ ΙΚΑ συντάξεων», ἔχουν ἐφαρμογὴν ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1964 καὶ διὰ τὸν ἀνακαθορισμὸν τῶν συντάξεων τῶν συνταξιούχων τοῦ τέως Ταμείου Ἀσφαλίσεως Λιμενεργατῶν Πειραιῶς, τῶν ἀπονεμηθέντων κατὰ τὸν χρόνον τῆς εἰς τὸ ΙΚΑ συγχωνεύσεως τοῦ Κλάδου Συντάξεων τοῦ Ταμείου τούτου, εἰς συνταξιούχους πληροῦντας κατὰ τὸν χρόνον τοῦτον τὰς προϋποθέσεις τοῦ ἄρθρου 56 παρ. 4 τοῦ Α.Ν. 1846)51.

Οἱ συνταξιοῦχοι, ἐφ' ὧν ἐφαρμόζεται τὸ ὑπ' ἀριθ. 47)63 Β. Δ)γμα κατατάσσονται διὰ τὴν ἐξεύρεσιν τῆς ὑπὸ τοῦ πίνακος τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Βασιλικοῦ τούτου Διατάγματος, καθιερουμένης ἀντιστοιχίας ἀσφαλιστικῶν κλάσεων, εἰς τὴν ἀσφαλιστικὴν κλάσιν τῆς πρώτης στήλης τοῦ πίνακος τούτου, εἰς τὴν ὁποίαν ἀντιστοιχεῖ τὸ βασικὸν ἡμερομίσθιον λιμενεργάτου κατὰ τὸν χρόνον τῆς συγχωνεύσεως εἰς τὸ ΙΚΑ τοῦ Κλάδου Συντάξεων τοῦ τέως Ταμείου Ἀσφαλίσεως Λιμενεργατῶν Πειραιῶς.

Οἱ συνταξιοῦχοι, οἱ λαμβάνοντες πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος σύνταξιν μεγαλυτέραν ἐκείνης, ἧς δικαιοῦνται μετὰ τὴν δυνάμει τοῦ παρόντος ἀναπροσαρμογήν, ἐξακολουθοῦν νὰ λαμβάνουν ταύτην.

2. Προκειμένου περὶ συνταξιούχων τοῦ τέως Ταμείου Συντάξεων Προσωπικοῦ ΗΕΜ ὧν δὲν ἀναπροσηρμόσθη ἡ σύνταξις βάσει τοῦ Ν. 3954)1959, οἵτινες κατὰ τὸν χρόνον τῆς συγχωνεύσεως τοῦ Ταμείου εἰς τὸ ΙΚΑ ἐπλήρουν τὰς προϋποθέσεις τοῦ ἄρθρου 56 παρ. 4 τοῦ Α.Ν. 1846)1951 ἢ τὰς τοιαύτας τῆς παρ. 2 τοῦ ἄρθρου τρίτου τοῦ Ν. 3954)1959, ἡ σύνταξις ἀνακαθορίζεται κατὰ ποσὸν δι' ἀποφάσεως τοῦ ἁρμοδίου ὀργάνου τοῦ ΙΚΑ, ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ μεθεπομένου τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος μηνός, καὶ ἐφεξῆς, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν οἰκείων διατάξεων τῆς νομοθεσίας τοῦ ΙΚΑ περὶ τρόπου ὑπολογισμοῦ τῶν συντάξεων.

Ὑπάλληλοι τῆς ΗΕΜ συνταξιοδοτηθέντες δυνάμει τῆς παραγράφου 2 τοῦ Νόμου 5929)1933 διατηροῦσιν τὰ εὐεργετήματα ταύτης, ἤτοι ἀνώτερον ὅριον ἡλικίας καὶ προσαύξησιν ἑπταετοῦς συνταξίμου ὑπηρεσίας θεωρουμένης πραγματικῆς διὰ τὸν ἀνακαθορισμὸν τῆς συντάξεώς των ὑπὸ τοῦ ΙΚΑ, δυνάμει τοῦ Νόμου 3954)1959 ἄρθρον 4 παράγραφος 2 ἀπὸ τῆς ὑπαγωγῆς των εἰς τὸ ΙΚΑ. Ἡ σύνταξις τῶν ἀνωτέρω δὲν δύναται νὰ εἶναι μικροτέρα τῆς ἀπονεμηθείσης ὑπὸ τοῦ καταργηθέντος Ταμείου Συντάξεων Προσωπικοῦ ΗΕΜ.

Πάντως ἐν ᾗ περιπτώσει τὸ μετὰ τὸν ἀνακαθορισμὸν προκῦπτον ποσὸν συντάξεως εἶναι κατώτερον τῆς λαμβανομένης τοιαύτης, ἡ ἐπὶ πλέον διαφορὰ ἐξακολουθεῖ καταβαλλομένη ὡς προσωρινὸν ἐπίδομα, συμψηφιζομένη εἰς πᾶσαν μελλοντικὴν αὔξησιν τῶν συντάξεων τοῦ ΙΚΑ.

Τὸ προσωρινὸν τοῦτο ἐπίδομα θὰ ἐξακολουθήσῃ καταβαλλόμενον ἐν περιπτώσει θανάτου τοῦ συνταξιούχου καὶ εἰς τοὺς δικαιούχους αὐτοῦ κατὰ ποσοστὸν ἴσον πρὸς τὸ ποσοστὸν τῆς ἀναλογούσης εἰς τοῦτον συντάξεως.

3. Τὸ προσωπικὸν τῆς Η.Ε.Μ. τὸ ἀπολυθὲν εἰς ἐκτέλεσιν τῶν διατάξεων τῶν διὰ τοῦ Ν. 3954)59 κυρωθεισῶν Συμβάσεως καὶ Συμφωνίας καὶ προσληφθὲν εἰς τήν, περὶ ἧς ἡ ὑπ' ἀριθ. 163)14.12.59 πρᾶξις τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἐκμετάλλευσιν τροχιοδρόμων ἢ εἰς τὴν διὰ θερμικῶν λεωφορείων προσωρινὴν ὑπηρεσίαν τῆς Η.Ε.Μ. μεταξὺ Σταθμοῦ Λαρίσης καὶ Καλλιθέας ἐν συνεχείᾳ δὲ ἐνταχθὲν εἰς ἑτέρας ὑπηρεσίας τῆς ΗΕΜ, ἐν περιπτώσει ἐξόδου του ἐκ τῆς ὑπηρεσίας, συνταξιοδοτεῖται ἐπὶ τῇ βάσει τῆς συνολικῆς ἐν ἀσφαλίσει ὑπηρεσίας του κατὰ τὴν διέπουσαν τὸ ΙΚΑ νομοθεσίαν.

Τὰ ἐκ τοῦ ΙΚΑ τυχὸν χορηγηθέντα ποσὰ συντάξεων συμψηφίζονται πρὸς τὴν τελικῶς χορηγηθησομένην παρ' αὐτοῦ σύνταξιν.

4. Οἱ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 12 τῆς μεταξὺ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου καὶ τῆς ΗΕΜ συναφθείσης καὶ διὰ τοῦ Ν. 3954)59 κυρωθείσης συμβάσεως ἀπολυθέντες ἐκ τῆς ΗΕΜ ὡς καὶ οἱ ἀπὸ 27.8.57 ἀπολυθέντες, λαμβάνοντες δὲ ἤδη παρὰ τοῦ Ι.Κ.Α. σύνταξιν ἴσην πρὸς τὸ ὑπὸ τούτου καταβαλλόμενον κατώτατον ὅριον συντάξεως, δικαιοῦνται ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, ἐφ' ὅσον οὗτοι εἶχον εἰκοσαετῆ τοὐλάχιστον πραγματικὴν συντάξιμον ὑπηρεσίαν, καὶ ἀσχέτως ἡλικίας, συντάξεως ἴσης πρὸς τὰ 80% τῆς ἧς θὰ ἐδικαιοῦντο πλήρους τοιαύτης λόγῳ γήρατος ὑπολογιζομένης κατὰ τὰς διατάξεις τῆς, κατὰ τὴν 18ην Ἰουνίου 1959 ἰσχυούσης νομοθεσίας τοῦ ΙΚΑ, περὶ τρόπου ὑπολογισμοῦ τῶν συντάξεων, μετὰ τῶν ἔκτοτε αὐξήσεων, ἐφαρμοζομένων διὰ τὴν ἐξεύρεσιν τοῦ τεκμαρτοῦ ἡμερομισθίου των τῶν διατάξεων τῆς παρ. 3 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Ν. 3954)1959.

Αἱ διατάξεις τῆς παρούσης παραγράφου ἔχουσιν ἐφαρμογὴν καὶ ἐπὶ τῶν ἀπὸ 1ης Μαΐου 1959 ἀπολυθέντων ὡς φυματικῶν καὶ ἐχόντων τοὐλάχιστον εἰκοσαετῆ ὑπηρεσίαν παρὰ τῇ ΗΕΜ.

5. Οἱ συνταξιοῦχοι τοῦ ΙΚΑ οἱ προερχόμενοι ἐκ τοῦ εἰς αὐτὸ συγχωνευθέντος Κλάδου τροχιοδρόμων τοῦ τέως Ταμείου Συντάξεων Προσωπικοῦ Τροχιοδρόμων καὶ Ἠλεκτροφωτισμοῦ Θεσσαλονίκης, κατατάσσονται εἰς ἀσφαλιστικὰς κλάσεις

εἰς ἃς ἀντιστοιχοῦν αἱ ἀποδοχαὶ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὁποίων ἀπενεμήθη ἡ χορηγουμένη αὐτοῖς σύνταξις.

6. Ἡ παράγραφος 2 τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Ν.Δ. 3710)57 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

Ὁ προληπτικὸς ἔλεγχος τῆς οἰκονομικῆς διαχειρίσεως τοῦ ΙΚΑ συνιστάμενος εἰς τὴν πρὸ πάσης ἐξοφλήσεως οἱουδήποτε ἐνταλματος πληρωμὴν ἐξαιρέσει τῶν ἀφορωσῶν εἰς τὴν ἐξόφλησιν τῶν ὑπὸ τοῦ Ἱδρύματος χορηγουμένων παροχῶν εἰς τοὺς ἠσφαλισμένους καὶ συνταξιούχους, διαπίστωσιν ὅτι ἡ πληρωμὴ ἐντέλλεται ἐντὸς τῶν ὁρίων τοῦ Προϋπολογισμοῦ, ὅτι ἐν τῇ διενεργείᾳ τῆς δαπάνης ἐτηρήθησαν αἱ ἰσχύουσαι ἑκάστοτε διατάξεις περὶ πραγματοποιήσεως ταύτης καὶ ὅτι ἐπισυνάπτονται εἰς τὸ οἰκεῖον ἔνταλμα ἅπαντα τὰ δικαιολογητικὰ τὰ ἀποδεικνύοντα τὸ νόμιμον τῆς πληρωμῆς, ἀσκεῖται παρὰ Παρέδρου τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ὁριζομένου ὑπὸ τοῦ Προέδρου αὐτοῦ καὶ προκειμένου περὶ Ὑποκαταστημάτων καὶ Ὑπηρεσιῶν εἰς ἃς δὲν εἶναι δυνατὴ ἡ χρησιμοποίησις Παρέδρων τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου παρ' ὑπαλλήλων τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν ὁριζομένων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Οἰκονομικῶν.

Ἐν περιπτώσει τελικῆς διαφωνίας μεταξὺ τοῦ ἐκδότου διατάκτου καὶ τῶν ἀσκούντων τὸν προληπτικὸν ἔλεγχον ὀργάνων περὶ ὑπάρξεως τῶν νομίμων προϋποθέσεων πληρωμῆς ἐνταλματος, συμφώνως τῷ προηγουμένῳ ἐδαφίῳ, αὕτη ἐφ' ὅσον μὲν ἀναφέρεται εἰς δαπάνας τῆς διοικήσεως τοῦ ΙΚΑ καὶ τῶν ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς τέως Διοικήσεως Πρωτευούσης λειτουργουσῶν πάσης φύσεως ὑπηρεσιῶν τοῦ ΙΚΑ ἐπιλύεται διὰ πράξεως τοῦ Κ.Ε.Σ. εἰς πάσας δὲ τὰς λοιπὰς περιπτώσεις διὰ πράξεως τῶν ἁρμοδίων Τ.Ε.Σ.

Ἐνταλματα τῶν ὁποίων ἡ θεώρησις δὲν ἐπετεύχθη κατὰ τὴν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἐδαφίῳ διαδικασίαν ἐκτελοῦνται ἂν ἤθελε διαταχθῇ ἡ ἐκτέλεσίς των δι' εἰδικῆς ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐργασίας.

Πάντα τὰ σχετιζόμενα πρὸς τὴν ἐφαρμογὴν τῆς παρούσης διατάξεως θέματα ὁρισθήσονται διὰ κανονισμοῦ.

Τὰ ἔξοδα κινήσεως ὡς καὶ πάσης παρεπομένης δαπάνης τῶν μελῶν τοῦ Κ.Ε.Σ. καὶ τῶν Τ.Ε.Σ. ὁρίζονται κατὰ συνεδρίασιν ἢ καὶ κατ' ἀποκοπὴν δι' ἀποφάσεως τοῦ Διοικητοῦ τοῦ ΙΚΑ ἐγκρινομένης ὑπὸ τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ἐργασίας.

7. Μετὰ τὴν παράγραφον 6 τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Ν.Δ. 3710)57 προστίθεται παράγραφος 7 ἔχουσα ὡς ἀκολούθως:

«7. Διὰ τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω Κανονισμοῦ ὁρισθήσεται ὁ τρόπος τῆς λειτουργίας καὶ ἐκπληρώσεως τοῦ ἔργου τοῦ Κ.Ε.Σ. καὶ τῶν Τ.Ε.Σ. καὶ γενικώτερον τὰ τῆς ἀσκήσεως καὶ τοῦ τρόπου τοῦ προληπτικοῦ ἐλέγχου ὡς καὶ ἡ ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ Κ.Ε.Σ. τῶν Τ.Ε.Σ. καὶ τῶν ἀσκούντων τὸν προληπτικὸν ἔλεγχον ὀργάνων, ἀπόσπασις παρ' αὐτοῖς ὡρισμένων ὑπαλλήλων τοῦ Ἱδρύματος, κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Διοικητοῦ πρὸς ὑποβοήθησιν τοῦ ἔργου των».

8. Τὸ ὑπὸ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 165)1964 Β. Δ)τος προβλεπόμενον εἰδικὸν ἐπίδομα συνταξιοδοτικῆς εἰσφορᾶς τῶν ἰατρῶν τοῦ ΙΚΑ χορηγεῖται ἀπὸ τῆς 1ης Δεκεμβρίου 1962.

9. Οἱ εἰς τοὺς Ὀργανισμοὺς Κοινῆς Ὠφελείας (Δημοσία Ἐπιχείρησις Ἠλεκτρισμοῦ, Ὀργανισμὸς Τηλεπικοινωνιῶν Ἑλλάδος κλπ.) ἐπὶ μηνιαίῳ μισθῷ προσφέροντες ἀποκλειστικῶς δημοσιογραφικὴν ἐργασίαν δημοσιογράφοι καὶ ἐφ' ὅσον τυγχάνουν τακτικὰ μέλη ἀνεγνωρισμένων ἐπαγγελματικῶν δημοσιογραφικῶν ὀργανώσεων (Ἕνωσις Συντακτῶν Ἡμερησίων Ἐφημερίδων Ἀθηνῶν, Ἕνωσις Συντακτῶν Ἀθηναϊκοῦ Τύπου) ὑπάγονται αὐτοδικαίως εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ Ταμείου Συντάξεως Προσωπικοῦ Ἀθηναϊκῶν Ἐφημερίδων (Τ. Σ. Π. Α. Ε.).

Ἄρθρον 27.

1. Ἡ περὶ ἧς ἡ παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 47)63 Β.Δ. «περὶ ἀναπροσαρμογῆς τῶν πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ Ν.Δ. 4104)60 ἀπονεμηθεισῶν ὑπὸ τοῦ ΙΚΑ συντάξεων», μείωσις τῶν συντάξεων τῶν ἀπονεμηθεισῶν βάσει ὀλιγωτέρων τῶν 1.200 ἡμερῶν ἐργασίας καταργεῖται.

2. Συντάξεις ἀπονεμηθεῖσαι βάσει τῶν διατάξεων τοῦ Ν. 6298)34 αὐξάνονται κατὰ 15%. Κατὰ τὸ αὐτὸ ποσοστὸν αὐξάνονται καὶ αἱ συντάξεις αἱ ἀπονεμηθεῖσαι βάσει τῶν διατάξεων τοῦ Α.Ν. 1846)51, ὧν τὸ ποσὸν τῆς συντάξεως ὑπελογίσθη βάσει ἀποδοχῶν μέχρι καὶ τοῦ ἔτους 1950 συμπεριλαμβανομένου, ἐπιφυλασσομένης πάντως τῆς ἐφαρμογῆς τῆς παρ. 1 τοῦ παρόντος. Ἡ κατὰ τὰ ὡς ἄνω αὔξησις χωρεῖ ἐπὶ τοῦ κατ' ἀναπροσαρμογὴν δυνάμει τοῦ ὑπ' ἀριθ. 47)63 Β.Δ., ποσοῦ συντάξεως τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 29 τοῦ Α.Ν. 1846)51, ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Ν.Δ. 4104)60.

3. Τὰ ὑπὸ τοῦ ΙΚΑ καταβλητέα κατώτατα ὅρια συντάξεων ὁρίζονται, τῶν μὲν συντάξεων λόγῳ γήρατος καὶ ἀναπηρίας εἰς 750 δραχ., τῶν δὲ συντάξεων μελῶν οἰκογενείας εἰς 625 δραχ. κατὰ μῆνα, ἐφαρμοζομένων πάντως τῶν μειώσεων τῶν παρ. 5 καὶ 14 τοῦ ἄρθρου 28 τοῦ Α.Ν. 1846)51, ὡς ἀντικατεστάθη καὶ συνεπληρώθη διὰ τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Ν. Δ. 4104)60.

4. Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρθρου ἄρχεται ἀπὸ τῆς 1ης Μαΐου τρέχοντος ἔτους.

Ἄρθρον 28.

1. Εἰς τοὺς συνταξιούχους καὶ βοηθηματούχους (τύπου συντάξεως) τῶν ἀσφαλιζόντων μισθωτοὺς Ὀργανισμῶν Κοιν. Ἀσφαλίσεως ἁρμοδιότητος τοῦ Ὑπουργείου Ἐργασίας παρέχεται κατὰ μῆνα Αὔγουστον ἑκάστου ἔτους πρόσθετον βοήθημα ἴσον πρὸς τὸ ἥμισυ τῆς μηνιαίας συντάξεως ἢ βοηθήματος μετὰ τῶν ἀναλογούντων πάσης φύσεως ἐπιδομάτων.

2. Συνταξιοῦχοι ἢ βοηθηματοῦχοι (τύπου συντάξεως) ὧν ἡ συνταξιοδότησις ἔληξεν ἢ ἡ καταβολὴ ἀνεστάλη πρὸ τοῦ μηνὸς Αὐγούστου, δικαιοῦνται μέρους τῆς κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον παροχῆς, ἴσον πρὸς τὸ 1)24 τῆς μηνιαίας συντάξεως ἢ βοηθήματος δι' ἕκαστον μῆνα πραγματικῆς καταβολῆς συντάξεως κατὰ τὸ τελευταῖον πρὸ τοῦ μηνὸς Αὐγούστου δωδεκάμηνον.

3. Τὸ ἐπίδομα ἀδείας τῶν ἠσφαλισμένων, δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τῆς συντάξεως.

4. Κυροῦται ἡ ὑπ' ἀριθ. 106665)Ο. 374)23.11.64 ἀπόφασις τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐργασίας, περὶ προσθέτου παροχῆς εἰς τοὺς συνταξιούχους καὶ βοηθηματούχους (τύπου συντάξεως) τῶν Ὀργανισμῶν Κοινωνικῆς Ἀσφαλίσεως ἁρμοδιότητος τοῦ Ὑπουργείου Ἐργασίας, ἀντιστοίχου τοῦ ἐπιδόματος ἀδείας τοῦ χορηγηθέντος εἰς τοὺς ἐν ἐνεργείᾳ δημοσίους ὑπαλλήλους καὶ τοὺς λοιποὺς μισθωτούς.

Ἄρθρον 29.

Μετὰ τὸ τέταρτον ἐδάφιον τῆς περιπτώσεως β' τῆς παρ. 6 τοῦ ἄρθρου 38 τοῦ Α.Ν. 1846)51, τῆς προστεθείσης διὰ τοῦ ἄρθρου 7 παρ. 2 τοῦ Ν.Δ. 3762)57 προστίθενται ἐδάφια, ἔχοντα οὕτω:

«Βοηθηματοῦχοι ἀνάπηροι ὑπὸ τὴν ἔννοιαν τῆς περιπτώσεως α' τῆς παρούσης παραγράφου (ἀναπηρία 1)2) συμπληροῦντες τὸ 50ὸν ἔτος τῆς ἡλικίας των καὶ λαμβάνοντες συνεπείᾳ τῆς τοιαύτης ἀναπηρίας των ἐπὶ ἑπταετίαν τοὐλάχιστον συνεχῶς ἢ διακεκομμένως τὸ βοήθημα φυματικοῦ ὡς καὶ οἱ ἐξ αὐτῶν λαμβάνοντες τοῦτο ἐπὶ δεκαετίαν τοὐλάχιστον ἀνεξαρτήτως δὲ ὁρίου ἡλικίας, δὲν ὑπόκεινται εἰς περαιτέρω Ὑγειονομικὴν ἐξέτασιν, ἐφ' ὅσον ἡ τοιαύτη ἀναπηρία των ἔχει κριθῇ τρὶς τοὐλάχιστον παρὰ Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἠσφαλισμένοι φυματικοὶ πληροῦντες τὰς ἐν τῷ προηγουμένῳ ἐδαφίῳ προϋποθέσεις, δι' οὓς ἡ καταβολὴ τοῦ βοηθήματος ἔχει διακοπῇ λόγῳ μειώσεως τοῦ ποσοστοῦ ἀναπηρίας ἢ λόγῳ ἐξαντλήσεως τῆς, περὶ ἧς τὸ τέταρτον ἐδάφιον τῆς περιπτώσεως β' τῆς παρούσης παραγράφου, διετίας δύνανται νὰ ὑπαχθῶσιν εἰς τὴν διάταξιν τοῦ ἀνωτέρω ἐδαφίου κατόπιν αἰτήσεώς των, ὑποβαλλομένης ἐντὸς διμήνου ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος, ἐφ' ὅσον εἶναι ἀνάπηροι κατὰ τὴν ἔννοιαν τῆς περιπτώσεως α' τοῦ πρώτου ἐδαφίου τῆς παρούσης.

Ἄρθρον 30.

1. Διὰ τὴν ἐκδίκασιν τῶν μέχρι τῆς 31.12.1964 ὑποβληθεισῶν ἐφέσεων, κατ' ἀποφάσεων τῶν Τ.Δ.Ε. τοῦ ΙΚΑ, συνιστῶνται δι' ἀποφάσεως τοῦ Διοικητοῦ τοῦ ΙΚΑ, ἐγκρινομένης ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐργασίας, εἰδικαὶ τριμελεῖς Ἐπιτροπαί, ἑκάστη τῶν ὁποίων ἀποτελεῖται ἐξ ἑνὸς μέλους τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ἱδρύματος, ὡς Προέδρου, ἑνὸς ἀνωτέρου δημοσίου ὑπαλλή-

λου καὶ ἑνὸς ἀνωτέρου ὑπαλλήλου τοῦ ΙΚΑ. Αἱ Ἐπιτροπαὶ συνεδριάζουν ὁσάκις καλοῦνται ὑπὸ τοῦ Προέδρου αὐτῶν καὶ μέχρι 25 συνεδριάσεων κατὰ μῆνα. Κατὰ τὰ λοιπὰ ἰσχύουν αἱ διατάξεις τοῦ Κανονισμοῦ περὶ τῶν ταμτικῶν καὶ ἐκτάκτων Ἐπιτροπῶν τοῦ ΙΚΑ.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἐφέσεων δύναται νὰ παρακρατῆται ἀριθμός τις πρὸς ἐκδίκασιν ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς Ἐφέσεων, ἀποφάσει τοῦ Προέδρου αὐτῆς.

2. Εἰδικαὶ ὁμοίως Ἐπιτροπαὶ συνιστῶνται, κατὰ τὴν αὐτὴν διαδικασίαν καὶ διὰ τὴν ἐκδίκασιν τῶν ὑποβληθεισῶν μέχρι τῆς 31.12.1964 ἐνστάσεων κατ' ἀποφάσεων τῶν Δ)ντῶν τῶν Ὑπ)μάτων Ἀθηνῶν—Πειραιῶς καὶ Θεσ)νίκης, ἀποτελούμεναι ἐξ ἑνὸς μέλους τῆς οἰκείας Τοπικῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς, ὡς Προέδρου, ἑνὸς ἀνωτέρου δημοσίου ὑπαλλήλου καὶ ἑνὸς ἀνωτέρου ὑπαλλήλου τοῦ Ἱδρύματος.

Τὰ ἀνωτέρω περὶ τῶν εἰδικῶν Ἐπιτροπῶν διὰ τὴν ἐκδίκασιν τῶν ἐφέσεων, ἰσχύουν καὶ διὰ τὰς Εἰδικὰς Ἐπιτροπὰς ἐκδικάσεως ἐνστάσεων, κατ' ἀποφάσεων τῶν Δ)ντῶν τῶν ὡς ἄνω Ὑπ)μάτων.

Ἄρθρον 31.

Ἡ ἀληθὴς ἔννοια τῆς τελευταίας περιόδου τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ Ν.Δ. 4352)1964 καθ' ἣν προκειμένου περὶ τοῦ Ἱδρύματος Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων διατηρεῖται ἐν ἰσχύϊ ἡ περὶ αὐτοῦ κειμένη νομοθεσία εἶναι ὅτι: Προκειμένου περὶ τοῦ ΙΚΑ διατηρεῖται ἐν ἰσχύϊ ἡ κειμένη εἰδικὴ νομοθεσία αὐτοῦ, μὴ καταργηθεῖσα οὐδὲ τροποποιηθεῖσα καὶ μετὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ Νόμου 4346)1964 καὶ τοῦ Ν.Δ. 4352) 1964, δὲν ἀπαιτεῖται δὲ δημοσίευσις διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως τῶν περὶ συστάσεως, συνθέσεως, ἀνασυγκροτήσεως καὶ διορισμοῦ μελῶν Συμβουλίων καὶ Ἐπιτροπῶν, ἀποφάσεων τοῦ Διοικητοῦ τοῦ Ἱδρύματος.

Ἄρθρον 32.

Εἰς τὸ τέλος τῆς ὑπὸ στοιχ. β τῆς παραγρ. 1 τοῦ ἄρθρου 33 τοῦ Α.Ν. 1846)51 προστίθεται φράσις ἔχουσα οὕτω:

«Ἐφ' ὅσον δὲ ταῦτα συνεχίζουν τὰς σπουδάς των μέχρι συμπληρώσεως τοῦ 23ου ἔτους τῆς ἡλικίας των».

Ἄρθρον 33.

Ἡ ἀληθὴς ἔννοια τῶν διατάξεων τῆς παρ. 3 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Ν.Δ. 4202)61 «περὶ διατηρήσεως τῶν ἐκ τῆς Κοινωνικῆς Ἀσφαλίσεως δικαιωμάτων, εἰς περίπτωσιν μεταβολῆς ἀσφαλιστικοῦ φορέως», εἶναι ὅτι, ὁ ἀπονέμων τὴν σύνταξιν φορεύς, λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν μόνον διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τοῦ ποσοστοῦ συντάξεως, δι' οὗ βαρύνεται ἕκαστος τῶν μετ' αὐτοῦ συντρεχόντων φορέων ἀσφαλίσεως, ὅπερ εἶναι ἀνάλογον τοῦ παρ' ἑκάστῳ τούτων διανυθέντος χρόνου ἀσφαλίσεως καὶ ὅτι ὁ ἀπονέμων τὴν σύνταξιν Ὀργανισμὸς βαρύνεται τελικῶς μὲ τὴν τυχὸν διαφορὰν μεταξὺ ὁλοκλήρου τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 2 ποσοῦ τῆς συντάξεως καὶ τοῦ ἀθροίσματος τῶν βαρυνόντων τοὺς συντρέχοντας λοιποὺς Ὀργανισμοὺς τμημάτων αὐτῆς.

Ἄρθρον 34.

1. Ἡ ἰσχὺς τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 9 παρ. 2 τοῦ Ν.Δ. 4435)64 παρατείνεται προκειμένου περὶ ὀφειλῶν πρὸς τὸ Ἵδρυμα Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων ἐκ καθυστερουμένων εἰσφορῶν τοῦ ἡμερησίου τύπου καὶ περιοδικοῦ ἐπὶ τρίμηνον ἀπὸ τῆς λήξεως αὐτῆς.

2. Εἰς τὸ τέλος τῆς παρ. 10 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ ἰσχύοντος Κανονισμοῦ Φαρμακευτικῆς περιθάλψεως ἠσφαλισμένων τοῦ ΙΚΑ προστίθεται ἀπὸ τῆς ἰσχύος του ἡ ἀκόλουθος διάταξις: «Τὸ ἀντίτιμον ἐκτελεσθεισῶν συνταγῶν παρὰ φαρμακείων τῶν ὁποίων ἡ σύμβασις μετὰ τοῦ ΙΚΑ ἔχει λήξει ἢ καταγγελθῇ διὰ λόγους μὴ ὀφειλομένους εἰς ὑπαιτιότητά των, καταβάλλεται εἰς αὐτά, ἐφ' ὅσον κατηρτίσθη μετ' αὐτῶν νέα σύμβασις, λογιζομένου ὅτι συντρέχουσιν αἱ προϋποθέσεις τῆς παρούσης παραγράφου. Αἱ ἀξιώσεις αὗται παραγράφονται κατ' ἄρθρον 249 Α.Κ.».

Ἄρθρον 35.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ μεθεπομένου τῆς δημοσιεύσεώς του μηνός.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 29 Μαΐου 1965

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
Β.

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
Γ. ΜΠΑΚΑΤΣΕΛΟΣ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 31 Μαΐου 1965

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
Ν. ΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ